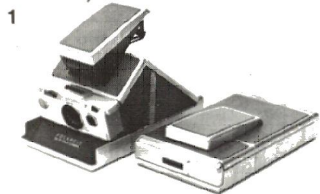

I novembernummeret kunne vi lige få de første »sensationer« med, nemlig en overblændingsprojektor fra Braun, usædvanlige spejl-teleobjektiver, vidvinkelforstørrelsesoptik, et Zeiss Contax kamera med en kvik lille motor, et 24 x 36 kamera fra 8 x 11 mm - pioneren Minox - og på småfilmsiden det nye tonefilmsgrej Ektasound. Denne gang skal vi se på nye spejlrefleks-kameraer, både automatiske og »manuelle« og en ordentlig høst af nye objektiver. Der kommer også mange spændende materialer, nye farvefilm og nyt forstørrelsespapir. De Kue orienterer.

Verdens mest komplicerede

Hvis der er retfærdighed til, skal det allermost komplicerede apparat nævnes først. Det er Polaroids sammenklappelige spejlrefleks (se billede nr. 1). Dette fuldautomatiske kamera spytter færdige farvebilleder ud, der fremkaldes på stedet i fuldt dagslys.

Virkemåden har været udførligt beskrevet i FOTO for nogen tid siden, så jeg skal ikke gentage det her.

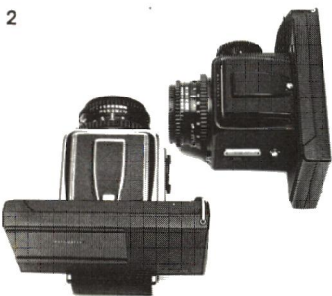
Både positiv og negativ

Polaroid viste også en anden nyhed, nemlig en sort/hvid film, der ikke alene giver et positivt billede, men samtidigt et holdbart negativ. Man har altså begge fordele - øjeblikkelig kontrol af resultatet og et negativ, der bagefter kan forstørres kæmpestort op. Man har jo et stort negativ, 85 x 105 mm og filmens opløsningsevne er meget høj, over 100 lin./mm.

Denne film hedder type 105 og den kan puttes i alle Polaroid'er, der hidtil er blevet fodret med 107- og 108-film.

Ved 24°C., d.v.s. i en varm stue, er filmhastigheden 19 DIN ved 30 sekunders fremkaldelse. Udenfor i den kolde årstid, f.eks. ved 10°C, er følsomheden kun 17 DIN, selv om der fremkaldes et helt minut.

Senest 3 minutter efter fremkaldelsen skal negativet i klarebad, som man overalt tager med sig i en lille

Polaroid-plasticspand.

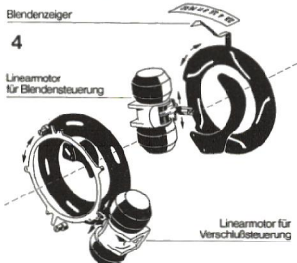
Der laves Polaroidkassetter for en række kameramærker, f.eks. Hasselblad (billede nr. 2), Mamiya 6 x 7, Kowa Super 66, Zenza Bronica.

6x6 fyldt med elektronik

Rollei viste blandt meget andet sit nye 6 x 6 cm spejlreflekskamera (billede 3), hvori alting styres af elektronik. Hertil anvendes en hel ny slags lukker- og blændemekanik.

Princippet vises i billede 4. De to »linearmotorer« er egentlig elektromagnetiske trækspoler, der lynhurtigt bevæger blænde- og lukkerbladene. Det går så hurtigt, at man kan lukke 20 gang op og i på et enkelt sekund - en mulighed, der kan bruges til trickoptagelser med mange eksponeringer oven i hinanden på samme filmrude.

Bortset fra den ny slags lukker og blænder, er objektiverne de samme, der laves til Rollei SL 66.

Nye farvefilm

De to nye Kodachrome-lysbilledfilm »25« og »64« (billede 5) som vi skrev om i oktober, kommer allerede i januar. Disse film skal fremkaldes på helt nye maskiner, men de står allerede rigget til i Albertslund.

Dog er der ingen grund til at være nervøs for de »gamle« Kodachrome, der ligger mellem leverpostej og ost i køleskabet. I de første par år vil Kodak stadig fremkalde de nuværende typer.

Photokina:

Spændende fotogrej udstilling i Köln

Agfa-Gevaert har en overraskelse til os, nemlig en film, der hedder CT 21. Det er en farvelysbilledfilm præcis som CT 18, samme farver, samme kontrast, bare dobbelt så lysfølsom. Den laves alleførst i småbilleddpatroner med 36 skud, valgfrit med eller uden rammer.

Desuden viste Agfa to nye farvenegativfilm, CNS 2 og Agfacolor 80 S.

RC-papir fremkaldes på syv sekunder!

I januar kommer Ilfords plastic-coatede forstørrelsespapir Ilfospeed i butikkerne. Højglanspressen kan man godt smide væk. Det blanke papir tørres i løbet af 10 minutter med en spejlblank overflade og uden at krølle. Foruden det blanke papir, findes der også halvmat papir og silkeraster.

Ilford har mixet en speciel fremkalder, der bringer billedet frem på kun syv sekunder! RC-papiret er færdig efter et minut, men ved lidt højere temperatur kan man sikkert nøjes med 30 sek.

Brovira PE-papir

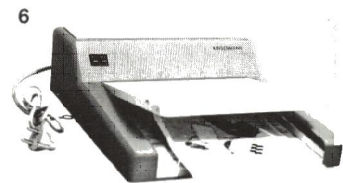
Agfa Brovira kommer snart i plastic-coated udførelse med 4 overflader, nemlig det spejlblanke 310 med

hårdhedsgrader 1-6, nr. 312 halvmat, nr. 317 silkeraster og 318 filigran-halvmat.

Da Brovira nr. 6 har større kontrast end noget andet forstørrelsespapir, er det rart, at man nu også kan få det i plast.

Tørremaskiner, nej tak

Netop nu, da tørringen går smertefrit og lynhurtigt, laver man små tørreskabe (billede 6), der kan tørre plasticpapiret på et minut ved varm luft. Til RC-papiret er det naturligvis helt overflødig (har man travlt, kan man hurtigere klare det med en hårtørrer). De flotte nye tørreapparater kan ikke bruges til »gammeldags« papir, fordi det jo krøller!

Spejlreflekser:

Chinon/Cosina med genial løsning

Der kommer stadig flere spejlreflekskameraer med eksponeringsautomatik, d.v.s. apparater, hvori blænden eller lukkeren styres af de skiftende lysforhold, uden at man skal røre en finger. Kun skal man heldigvis - i forvejen selv vælge luk-

ade på gen

kertiden (hvis blænden styres af lyset) eller man skal vælge blænden (hvis fotocellen styrer lukkertiden).

Ny, billigere autoreflex

Konica Autoreflex er pioneren med automatisk blændestyring, efter at fotografen selv har valgt lukkertiden. 1973-modellen T3 med det bløde aftræk, laves nu i en billigere udgave, der hedder A3. (billede 7).

For at få prisen ned, er der sparet på følgende: den lille knap for dobbeltspøneringer, M-kontakt for specielle blitzpærer som PF 45, selvudløser, lukkertiden i søgeren, søgersignal ved manuel indstilling, batteri-check, lås på udløserknappen, strømafbryder for lysmåleren, kontrolsignal for filmtransporten og holderen for filmkarton på bagklædningen.

En vigtig ting: man har ikke givet afkald på 1/1000 sek. lukkertid. Når der fotograferes så meget med teleobjektiver, er denne 1/1000 sek. meget vigtig for at få skarpe teleskud. En meget fristende lille sag er 300 mm telen med lysstyrke 6,3. Den vejer nemlig kun 560 gram.

Men nu skal vi først se på flere kameraer, inden vi tager hul på den nye høst af objektiver.

7

Petri FTE

En anden spejrefleks med automatisk blændestyring er Petri FTE, en ny forbedret udgave af FTEE.

Objektivserien med automatisk blændestyring er uændret og har brændvidder fra 28 til 300 mm. Der findes længere teler, f.eks. 400 mm og mere, uden springblænde.

Petri FTE har lukkertider fra 1/2 til 1/500 sek.

8

Canon EF m.fl.

Egentlig er der tilsyneladende en skævhed i sådan en photokina-reportage. Lad os for eksempel tage Canon EF. Bare fordi den kom i handelen et par måneder inden photokina, er det ikke en nyhed. Lad os huske det, inden vi tænker, mærkeligt, er Canon eller Nikon eller Fujica eller Pentax slet ikke med?

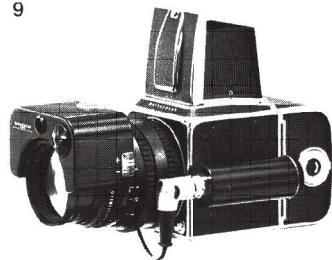
Automatik med servomotor

Styre-elektronik for blænden kan i visse tilfælde bygges på de enkelte objektiver eller på kamerahuset.

Hasselblad (billede 9) laver en styre-enhed, der kan bygges på Planar 2,8/80 mm og 3,5/100 mm og på Sonnar-objektiverne 4/150 mm og 5,6/250 mm. Fotocellen styrer en lille servomotor, der kører blænden (eller rettere sagt det mekaniske anslag for springblænden) frem og tilbage alt efter lysforholdene.

Der findes tilsvarende servostyring af blænden på Nikon F2, i forbindelse med Photomic-søgeren DP-2.

9

Minolta XE-1

Minolta-fans kan glæde sig til et automatisk kamerahus, XE-1, der styrer lukkertiden efter de skiftende lysforhold, efter at fotografen selv har valgt en blænde. Se billede nr. 10.

Det er åbenbart denne form for automatik, som flere og flere spejrefleks-fabrikanter vælger, for at undgå at deres nuværende objekti-

ver pludselig bli'r umoderne.

Automatikken i kamerahuset skal vide, hvor mange blændetrin objektivet vil springe ned, når der trykkes på udløserknappen. Denne nødvendige oplysning fås gennem blændesimulatoren. Dette er en overførsel via en stang, en drejeskive eller en gribeklo.

Kameraer, der hidtil i deres ikke-automatiske udførelse har målt lyset ved fuld blænderåbning, har blændesimulator i hvert objektiv og egner sig derfor til lukkertids-automatik, uden at der skal udskiftes til helt nye objektiver.

Når denne form for automatisering er så praktisk for fabrikanten, kunne man spørge sig selv, om det også er det bedste for forbrugeren? Personlig mener jeg afgjort ja!

Både når det kniber med lyset og når der skydes med lange, lyssvage teleobjektiver, er det vigtigt, at blænde op og bruge den gunstigste = kortest mulige lukkertid i forhold til det skiftende lys. Det får man netop med lukker-automatik!

10

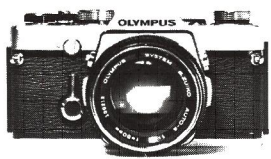

Olympus OM-2

Også den lille Olympus spejrefleks kommer i en udførelse med automatisk lukkerstyring. Det nye kamerahus er lige så lille (se billede nr. 11) og vil selvsagt have alle objektiver og alt tilbehør fælles med OM-1.

OM-2 var kun på udstillingen i ét eksemplar, så der er ingen grund til at stå i kø hos fotohandleren. Vent til 1976.

11

Yashica FX-1

Vi snakkede før om grunden til, at en spejrefleksfabrikant vælger lukker-automatik. I tilfældet Yashica FX-1 (billede 12) behøver fabrikanten ikke at tage hensyn til eksisterende objektiver. De havde nemlig ingen blændesimulator og kunne derfor alligevel ikke bruges.

Den nye serie Yashica objektiver med bajonetfatning kan også bruges på den nye Zeiss Contax RTS spejrefleks (se november-nr.) og til gengæld kan Zeiss-objektiverne også bruges på Yashica FX-1.

Begge kameraer har lukker-automatik.

Contax'en har et par ting ekstra, lukkertider til 1/2000 sek. og en lille letvægtsmotor til 3 billeder pr. sekund.

Det bliver spændende at teste den nye Yashica og Contax RTS og det kommer naturligvis her i FOTO, så snart disse kameraer er i handelen.

12

Chinon og Cosina

Der findes to næsten ens kameraer, der kører med en genial enkel form for automatik. Det er Chinon CE Memotron (billede 13) og Cosina Hi-Lite EC. Da forskellen er meget lille og da kamerahusene ser helt ens ud, er der ikke noget i vejen for, at omtale dem begge på én gang.

Cosina/Chinon kan styre lukkertiden automatisk efter de skiftende lysforhold, uden at objektiverne behøver at have en blændesimulator. Det betyder hverken mere eller mindre, end at de tusinder af springblændeobjektiver med 42 mm standardgevind uden videre kan virke fuldautomatisk i disse to kameraer.

Alle ejere af Edixa, Praktica, Fujica, Pentax, Yashica, Mamiya og andre objektiver med 42 mm standardgevind kan nu køre med lukkertids-automatik.

Chinon/Cosina måler ikke lyset, før objektivets springblænde er sprunget ned. Og da fotocellen ikke er en CdS, men en siliconcelle, tager det kun en lille brøkdelen af et sekund.

Rent mekanisk vil der i et spejreflekskamera gå en lille brøkdelen af et sekund, fra nedblændingen til det øjeblik, at spejlet vipper op og spaltetlukkeren kommer i gang. Dette meget korte øjeblik er tilstrækkelig for en siliconcelle til at måle lyset og til at styre lukkertiden, svarende til lysforholdene.

Denne konstruktion er virkelig et Columbus-æg.

En fin løsning, så tusinder af brugte objektiver på én gang er helt up-to-date. For de amatører, der ejer nogle objektiver med 42 mm gevind, og som hjertensgerne ville køre automatisk, er her en fornuftig løsning. Det koster ikke mere end et kamerahus.

Og så har man et ekstra hus, så farvefilm og sort/hvid aldrig mere blokerer hinanden.

Jeg har hvergang nævnt Cosina/Chinon i flæng, men nu til sidst skal vi se på den lille forskel: Chinon har en lille låseknap, der kan fastholde en nærmåling - det har interesse i vanskelige lysituationer med store kontraster.

Ellers er de ens: begge har lukker-

Photokina:

tider fra 1/2000 sek. til 2 hele sek., indstilling af filmhastighed 15-36 DIN (25-3200 ASA), manuelt område med lysmålingen synlig i søgeren, begge fylder 54 x 97 x 145 mm og de vejer hver 760 gram.

13

Rolleiflex SL 350

(billede 14).

Dette er en tydeligvis en afløser for SL 35, fordi den nye model har lysmåling ved fuld blænderåbning, men i øvrigt er det samme kamera som SL 35.

Objektiverne til SL 350 har naturligvis blændesimulator. Bajonettætningen er den samme som på SL 35 og derfor kan nye og gamle objektiver og de to kamerahuse bruges i flæng. Kun ved kombinationen nyt hus + ny optik måler man lyset ved fuld blænde, i alle andre tilfælde måler man ved arbejdsblænde.

En ting, som SL 35 ikke havde: i den nye model kan lukkertiden aflæses i søgeren.

Det er en fin serie Zeiss-objektiver, bl.a. en retlinet 15 mm med lysstyrke 3,5. Et semifiskeøj 16 mm med lysstyrke 2,8. En 35 mm og en 85 mm, begge med lysstyrke 1,4. Og et makroobjektiv 2,8/60 mm med afstandsstilling fra uendelig til afbildningsmølestok 1:2, med mellemring helt til 1:1. Det er en næsten-symmetrisk S-Planar med 6 linser.

Miranda dx-3

Mirandas nyeste spejlrefleks er en letvægter. Uden objektiv vejer huset 600 gram, mens de fleste andre ligger på 750 - 800 gram (og mens Olympus er helt nede på 490 gram).

Huset har samme kombination af bajonet og 44 mm gevind, som flere andre Miranda'er har. Lyset måles gennem objektiverne ved fuld blænde, når der bruges Miranda EC og EE objektiver. Ved alle andre objektiver måles lyset ved arbejdsblænde.

Efterfølgingsviseren er i dette ka-

mera erstattet af to lyssignaler, et plus og et minus, for at angive over- og undereksposering. Når tid og/eller blænde er stillet korrekt, skifter lyssignalet til bogstaverne OK.

Snitbilledmåleren i søgeren er en usædvanlig type: den knækker alle rette linier, hvad enten de nu er lodrette, vandrette eller skrå. Dog bliver det tydeligst ved lodrette linier.

Den ikke-automatiske lukker styres elektronisk og trirløst fra 1/1000 sek. til 4 hele sek.

15

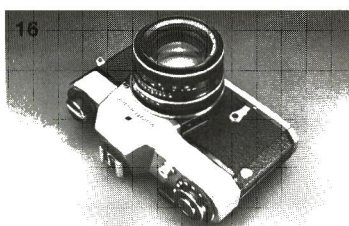

Voigtländer VLS 1

Selv om objektivnavnene Ultron, Skoparex, Dynarex minder om den gamle Bessamatic, er denne Voigtländer (billede 16) et helt nyt kamera. Det har spaltelukker til 1/1000 sek., lysmålingen gennem objektiverne ved fuld blænderåbning, efterfølgingsviser i søgeren. Objektivfætningen er godt nok 42 mm gevind, men gevindet går mod et fast anslag, så blændesimulatoren virker korrekt alligevel. Det er forøvrigt mekanisk samme system som i Pentax, men det betyder ikke, at man kan bruge Voigtländer- og Pentax-objektiver i flæng.

Objektivserien består af 25 og 35 mm vidvinkel, begge med lysstyrke 2,8; en normaloptik 1,8/50 mm og tre teler 2,8/85 mm - 4/135 mm - 4/200 mm.

Bruger man fremmede objektiver, f.eks. længere teler med 42 mm standardgevind, så kan lyset kun måles ved arbejdsblænde.

Zenit EM

Zenit har altid haft en meget kontant fordel, prisen, og en lige så kontant

17

ulempe: ingen springblændeudløser.

Nu er det sidste kureret uden at det går for meget ud over prisen. Zenit EM (billede 17) har den lille vippeplade, der udløser springblænden i alle 42 mm springblændeobjektiver (også kaldet »automatiske objektiver«).

Spaltelukker 1/30 - 1/500 sek., selenlysmåler oven i kamerahuset.

Leicaflex SL 2

Denne nye Leicaflex (billede 18) måler, ligesom sin forgænger lyset i en skarpt afgrænset 6 mm plet midt i søgerbilledet. I den nye model er lysmåleren gjort 8 gange så følsom!

Foruden lukkertiderne 1-1/2000 sek. kan man nu også aflæse blænderdetallet i søgeren. Spejlbevægelsen er ændret, så spejlets drejningspunkt flytter sig under bevægelsen. Det bevirker, at spejlbevægelsen tager lidt mindre plads og at den bageste linseflade af objektivet får lov at ligge et par millimeter nærmere filmplanet.

18

Derfor har man nu kunnet adaptere 3 Minolta-objektiver til Leicaflex, nemlig en 9-linset 2,8/24 mm, et 11-linset semifiskeøj 2,8/16 mm, og et 14-linset zoomobjektiv 4,5/80 - 200 mm.

Disse tre objektiver samles og monteres i Tyskland og derfor hedder de Elmarit og Vario-Elmar. På grund af forskellen i spejlmekanik må disse nye objektiver ikke bajonettes ind i en »gammel« Leicaflex, men man har gjort et lille trick ved bajonetten, så de nye objektiver *slut ikke af vanvare kan sættes* i det gamle kamerahus.

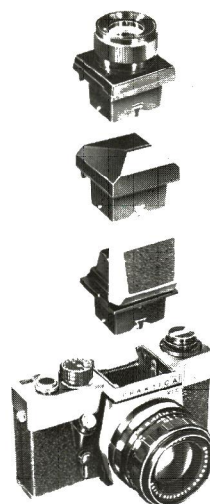
Practica VLC

Practica's hidtidige topmodel LLC kommer nu også i en udførelse med udskifteligt søgersystem. Navnet er Practica VLC (billede 19).

Ligesom LLC har den ikke nogen mekanisk blændesimulator, men en elektrisk. Det vil sige, at der i hvert objektiv sidder en trådviklet modstand med en glidekontakt (udtag), der ad elektrisk vej meddeler til kamerahuset, hvor mange blændetrin objektivet vil springe ned ved optagelsen.

Der findes en række »electric«-objektiver med denne form for blændesimulator, nemlig vidvinkel 2,8/29 mm, normal 1,8/50 mm, tele 2,8/100 og 2,8/135 mm. Den elektriske overføring er en fin løsning for lysmåling gennem en bælge.

19

VLC-modellen har en prismesøger, der kan udveksles mod en foldeokkult med lup eller mod en lodret lup med 6 x forstørrelse og okularindstilling. Matskiven er også udskiftelig - der er 6 forskellige matskiver at vælge imellem.

Kowa Super 66

Kowa Six har bygget sin 6 x 6 spejlrefleks om, så den har fået et L-format udskifteligt magasin (billede 20).

Det er nyttigt for dem, der skiftevis vil bruge farve- og sort/hvidfilm. Kowa's filmmagasin lukker automatisk indefra op og i for det lystætte låg. En meget fiks løsning, så man ikke behøver at slås med løse magasinlåg i lommerne.

En anden Kowa-nyhed er teleconverteren, der er specielt beregnet for 8/500 mm telen, så man fået 16/1000 mm superlang tele.

20

Motoriserede spejlreflekser:

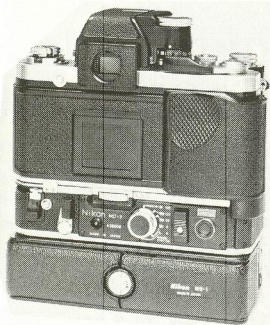
Kamera-motor kan skabe problemer i højformat

Professionelle fotografer har tit brug for et kamera med motordrev, til at fange netop det situationsbillede, der kommer på avisens forside. Med det

almindelige hurtigopræk kan det være svært at ramme højdepunktet, fordi man efter hvert skud er lammet i kvart sekund af tommelfingerens bevægelse.

For amatørbrug er det vanskeligt at vælge mellem de mange motordrev. Kører man med f.eks. Nikons nye MD-2 motordrev (billede 21), så

21

lever en almindelig film på 36 billeder ikke ret mange sekunder, når den racer af sted med 9 skud pr. sek. Et andet punkt for overvejelse er udformningen med et pistolgreb, f.eks. som Pentax har det (billede 22). Det er meget fikst, så længe man foto-

22

graferer i tværformat, men er i vejen, når man vil tage billeder i højformat.

I nogle tilfælde kan håndtaget fjernes, f.eks. ved Olympus OM-1. Når man har stukket håndgrebet i lommen, kan man forbinde motordrevet via et kabel med batterierne. Fotografere man ofte i højformat, er dette en fikst løsning.

En data-markeringsbox bag på kamerahuset kan være til hinder for betjeningen af kameraet (se billede 22), fordi man ikke kan få øjet tilstrækkelig nær ved kameraet.

Problemet med de korte film, der hvert øjeblik slipper op, kan løses med et stort motordrev med kassetter til 10 meter film til 250 optagelser (billede 23). Men sådan et ka-

23

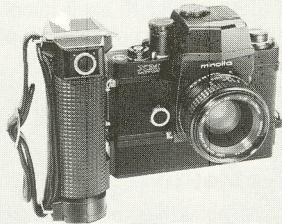
mera kan blive meget tungt og det er slet ikke til at holde i højformat.

Minolta har en meget fiks udformning af håndtaget (billede 24). Men det ligger igen bedst, så længe man optager i tværformat.

Ofte bruges motordrev ikke til serier med så-og-så-mange skud pr. sekund, men kun til enkeltbilleder. Motoren sørger altså »kun« for at man hvert eneste sekund er skudklar.

Når jeg sammenligner de motordrev, jeg har prøvet, er jeg tilbøjelig til at lade mig friste af de små lette udførelser som Olympus OM-1 og Contax RTS. Til gengæld racer de ik-

24

ke så hurtigt som Nikon eller Canon med 9 skud pr. sek. Olympus klarer kun 4 og Contax RTS kun 3 pr. sek., men jeg tror at det er tilstrækkeligt hurtigt for en amatør som mig.

For en ordens skyld skal det her nævnes, at de professionelle motordrev, som Nikon og Canon, kan stilles på forskellige hastigheder, og at man også kan indstille på enkeltbilleder.

Objektiver:

Nikon med vidvinkel- og tele-zoom

Nikon har lavet en zoom fra 28 til 45 mm. De 28 mm er den korteste brændvidde, nogen zoom for 24 x 36 mm nogensinde har haft. Og så er Nikons nye zoom ikke særlig tung, den vejer kun 435 gram. Brændvidde og afstandsindstilling betjenes med hver sin ring. Lysstyrken er 4,5.

25

PC-objektiv

Fotografere man et højt hus, så er man tit nødt til at rette apparatet lidt opefter, for at få det hele med. Denne skrå kameraholdning giver kedelige skrå linier i billedet - det ser ud, som om huset falder bagover.

Det kan undgås, ved at holde kameraet præcis vandret. Men for at få det høje hus med, bruger man et PC-objektiv, der kan forskydes max. 11 mm i alle retninger. Forskyder man

objektivet 11 mm opefter, så bliver synsvinklen opefter meget højere end synsvinklen nedefter.

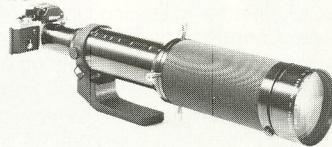
Nikon's nye PC-objektiv (billede 25) har i forvejen en stor billedvinkel og med de 11 mm forskydning kan den gabe 46 grader opefter.

Længste telezoom

(billede 26)

Foruden rekorden med den korteste zoombrændvidde på 28 mm har Nikon også udtænkt verdens længste zoom, nemlig en kanon med 360 til 1200 mm brændvidde og lysstyrke 11. En zoom er meget nyttig ved de lange brændvidder, fordi det ellers ville kræve mange meters vandring, for at ændre udsnittet bare nogle millimeter.

26

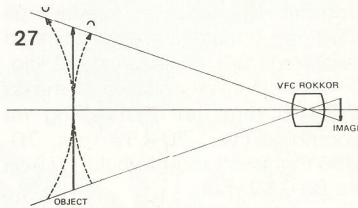
Justerbar billedfeltkrumning

Et godt korrigeret objektiv har ingen billedfeltkrumning, d.v.s. afstandsindstillingen i hjørnerne er præcis den samme som i midten.

Ved næroptagelser kan det forekomme, at man skal fotografere en lille kugle, en blomst, en detalje på en gren, kort sagt ting, der *ikke* er flade.

Minolta har konstrueret et objektiv, hvori billedfeltkrumningen kan justeres efter behov. Se skitse nr. 27.

27

Efter at man har indstillet skarpheden i midten, kan man med billedfeltkrumningsjusteringen vælge, hvor afstandsindstillingen skal gælde i hjørnerne, nærmere eller længere væk.

VFC-objektivet (forkortelse for variable field curvature) har lysstyrke 2,8 og brændvidde 24 mm.

Kompakt zoom 45-100 MM

Konica har et kompakt zoomobjektiv i et praktisk område, nemlig 45-

100 mm. Både brændviddevalg og afstandsindstilling sker med en stor riflet manchete (se billede 28).

28

Minolta har også en zoom i dette område, nemlig en 40-80 mm med lysstyrke 2,8. Her er brændviddevalg og afstandsindstilling udført som to drejknapper på samme aksel (billede 29).

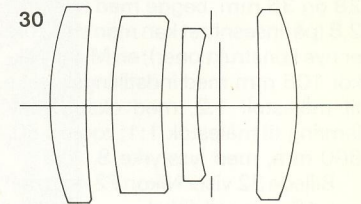
29

Fujica portræt objektiv

Fuji laver et specielt portrætobjektiv, der kan give overstråling i stil med et Imagon objektiv (se artikel herom i maj-nr.). Linsesnippet ses i billede 30.

30

Lige bag blænden ses en streg, der forestiller en plade med 8 mm hul i midten og flere rækker mindre huller udenom. Ved hjælp af blænden kan man sørge for, at enten kun det midterste hul bruges eller at der også kommer lys gennem de mindre huller.

Objektivet er konstrueret sådan, at lysstrålerne gennem de små huller skarpstiller på en anden afstand end midterstrålerne. Så ved at mixe mere eller mindre af de uskarpe stråler ind i billedet, kan man regulere graden af blødtegning.

Ved blænde 4 er der maximum overstråling, ved blænde 11 tegner dette objektiv lige så skarpt som ethvert andet. Ved blænde 11 fotografere der nemlig kun igennem midterhullet i hulpladen, d.v.s. alle uskarpe overstrålinger er skåret væk af blænden.

Hvis man bruger en snitbilledaf-

Photokina:

standsmåler, er der et lille problem, som man skal huske. Så er afstanden lidt forkert indstillet, fordi man jo indstiller ved fuld blændeåbning, d.v.s. med alle uskarpe strålebunder. Derfor skal objektivet efter indstillingen flyttes cirka 0,7 mm. Det gør man nemt med den specielle drejering på objektivet, se billede 31.

Dette gælder kun, hvis man indstiller afstanden med en snitbilledmåler, *ikke* hvis man bruger den matte del af matskiven.

31

Lette teler fra Canon

Foruden zoom 28-45 mm, PC-Nikor og den lange zoom 360-1200 mm har Nikon konstrueret en række nye objektiver, nemlig:

en retlinet vidvinkel 4/18 mm; en ny 20 mm med 10 linser og lysstyrke 4, som afløser for den »gamle« 3,5/20 mm med 11 linser; vidvinkel 28 og 35 mm, begge med lysstyrke 2,8 (på linsesnittedet kan man se, at det er nye konstruktioner); en Micro-Nikor 105 mm med indstillingssnekke til målestok 1:2, med ekstra mellemring til målestok 1:1; zoom 180-600 mm, med lysstyrke 8.

Billede 32 viser Nikon F2 med den nye 18 mm vidvinkel.

32

Nye Canon-objektiver

Canon viste på photokina en lysstærk tele 2,8/300 mm med teleconverter. Det vides ikke, om teleconverteren kan købes for sig, men da objektivet plus konverter tilsammen koster langt over 10.000 kroner, kan det næsten være ligegyldigt.

26XII

33

Teleobjektiverne med fluoridlinser vejer mindre end tilsvarende teler med kun glas. Så har Canon en 500 mm tele med lysstyrke 5,6, som ikke vejer mere end 2,5 kilo. Der er også en let 300 mm tele med lysstyrke 5,6 og vægt 600 gram.

Den nye tele 2,8/200 mm (billede 33) består af 5 linser og vejer 700 gram. Canon har to asfæriske linser, nemlig en 8-linset 1,2/55 mm og en 1,2/85 mm. Og endelig har Canon verdens mest lysstræke 24 mm vidvinkel, nemlig med lysstyrke 1,4.

Zeiss/Novoflex

To Zeiss-objektiver, nemlig Sonnar 5,6/450 mm og Tele-Tessar 8/640 mm kommer i en Novoflex-hurtigindstilling, hvorved man indstiller afstanden ved at klemme pistolgrebet mere eller mindre sammen.

Foreløbig laves disse to teler med bajonetfatning til Contax RTS og Yashica FX-1, men Novoflex plejer at lave sit grej med tilpasningsringe for alverdens kameramærker.

Tamron objektiver

Tamron nyheder er en spejttele på 700 mm brændvidde og lysstyrke 8 (se billede 34), der kun vejer 2 kilo.

Tamron laver også en kompakt 2,5/105 mm (en 4-linset) og tre zoomobjektiver, 70-150 mm, 70-350 mm (med zoomforhold 1:7!) og en 85-210 mm.

34

Hel serie nye Yashica-objektiver

Yashica's nye objektiver til FX-1 spejlrefleksen har samme bajonet som Zeiss optik til Contax RTS. Yashica serien har et semifiskeøjte 2,8/15 mm, vidvinkeloptik på 20-24-28-35 mm, de sædvanlige 135- og 200 mm teler. I den lange ende er der 5,6/300 mm, 5,6/400 mm, 8/600 mm og 8/800 mm allesammen som forkortet telekonstruktion med ialt 5 linser.

Endelig er der to spejl-teleobjektiver, en 500 mm med lysstyrke 8 og en 1000 mm med f/11.

Soligor

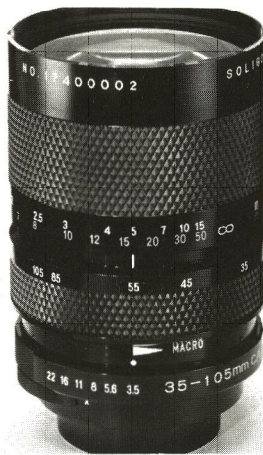
CD-objektiver

De nye objektiver er bygget mere kompakt end tidligere AF- og AUoptik. Så har man f.eks. en ekstra lysstræk tele 2,8/200 mm, der kun vejer 520 gram. En 135 mm tele med lysstyrke 2 vejer kun 740 gram, det er forholdsvis let for den lysstyrke.

En ny zoom 3,5/35 - 105 mm (billede 35) vejer 700 gram, men til gengæld er der nærindstillingsmulighed.

Soligor laver også 28 og 35 mm vidvinkel med lysstyrke 2 i den nye serie. Til Konica Autoreflex kan disse vidvinkelobjektiver leveres med automatisk blændestyring.

35

Konica C35 EF

Konica's kompakte søgerkamera C 35 fås nu i en udførelse med indbygget elektronflash (billede 36). Den flade flash-reflektor skubbes op, når der tændes for flashen. Når man er

36

færdig, kommer faklen igen til at flugte med kameraets hjørne.

Flashen har ledetid 10 ved 18 DIN, ventetiden mellem de enkelte blink er 5-7 sek., og der kan flashes 250 gange på et batterisæt.

Kameraet har en programlukker der i svagt lys starter med bl. 2,8 med 1/60 sek. og i sollys ender med 1/125 sek. bl. 16.

Voigtländer VF101 og 102

Voigtländers to søgerkameraer har begge automatik på den måde, at fotografer selv vælger en blænde hvorefter automatikken styrer lukkertiden efter hvordan lyset er.

VF 101 har et 4-linset Color-Skopar objektivet og et lukkertidsområde fra 1/500 sek. til 4 hele sek. Der er koblet afstandsmåler i søgeren.

37

VF 102 har alt, hvad 101'eren har men desuden kan 40 mm normalobjektivet udskiftes mod en 80 mm tele. (Se billede 37).

I søgeren er der lysrammer for de to brændvidder og koblet afstandsmåler. Det hele er meget let udstyret, huset vejer 400 gram, normaloptikken 40 gram og telen 90 gram.

Minox 35 EL

Den lille 24 x 36 mm på billede 38 vejer kun 190 gram. Størrelsen i sammenklappet tilstand er 31 x 61 x 100 mm. Der er automatik, d.v.s. man vælger selv blænden og automatikken styrer lukkertiden efter lysholdene.

Objektivet er en svag vidvinkel, nemlig 35 mm. Lukkertidsområdet er 1/500 til 30 hele sekunder.

Mere Photokina side 50.

Photokina: (fortsat fra side 26)

Rollei 35 i ny udførelse

Rollei 35 S

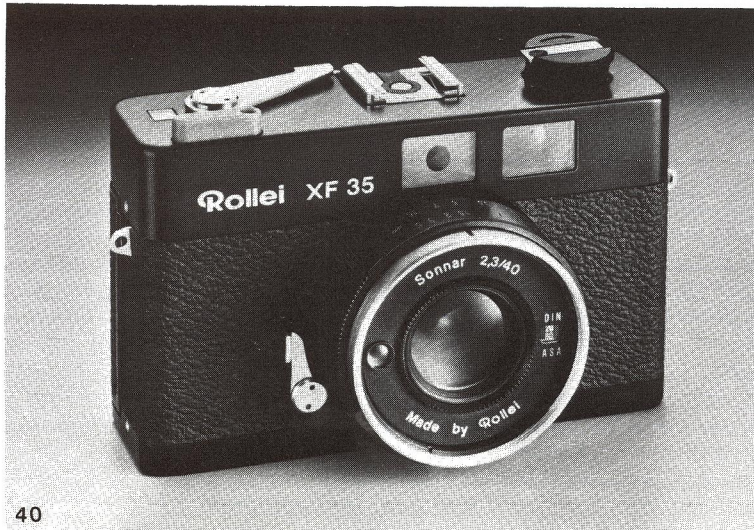
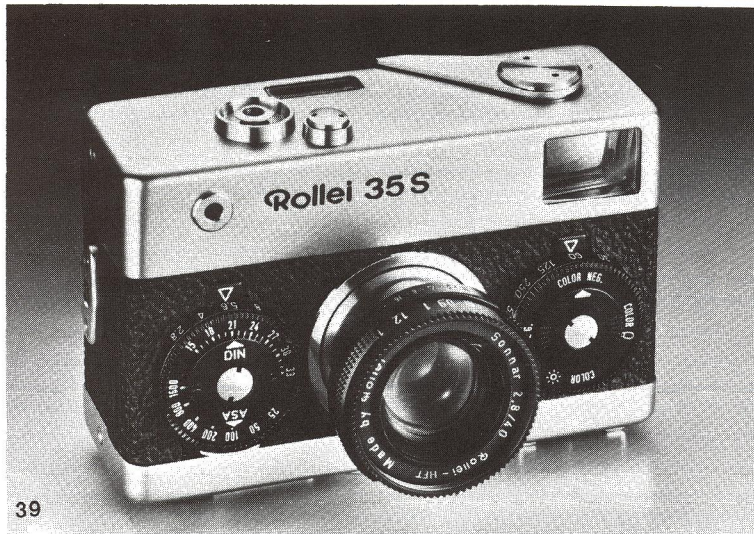
Kameraet, der i sin tid startede hele kompakt-bølgen, er Rollei 35. Nu er der en ny udførelse, der hedder 35 S, fordi der sidder en Sonnar optik i med lysstyrke 2,8 og brændvidde 40 mm.

Lysmåling med CdS-måler, efterfølgingsviser og aflæsning oven på kameraet. Lysrammesøger, men desværre ikke koblet afstandsmåler. (Billede 39).

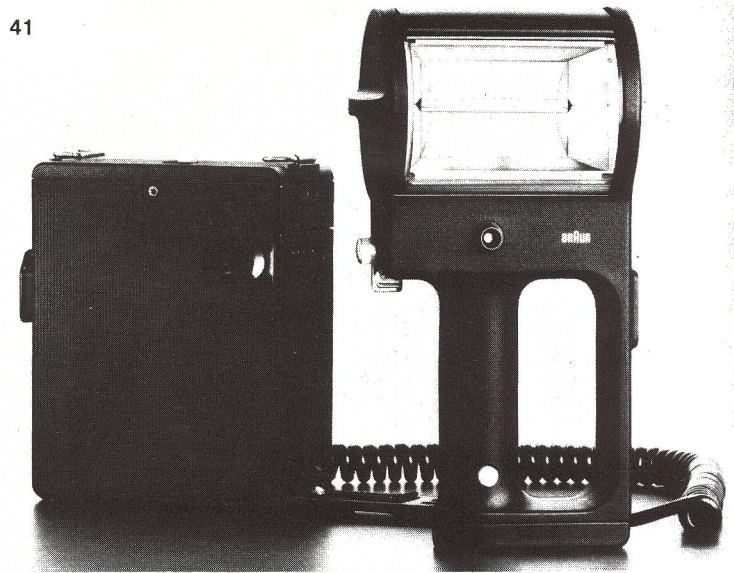
Rollei XF 35

Kompaktkamera med programlukker, der alt efter lyset kører fra blænde 2,3 ved 1/30 sek. til bl. 16 ved 1/650 sek. (Billede 40).

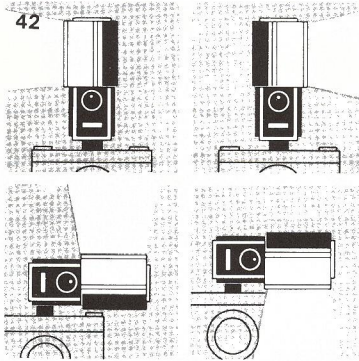
På grund af den lysstærke optik (Sonnar 2,3/40 mm) er der koblet afstandsmåler i søgeren.

41

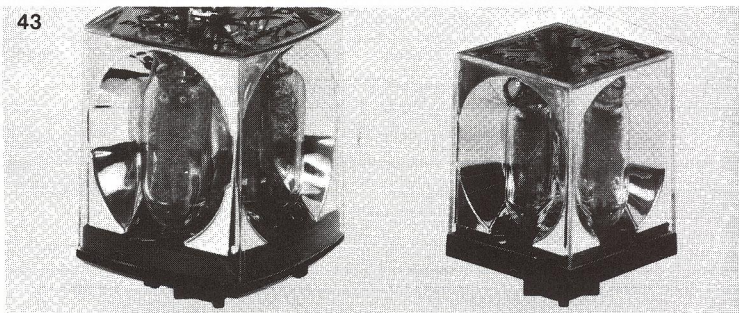
42

44

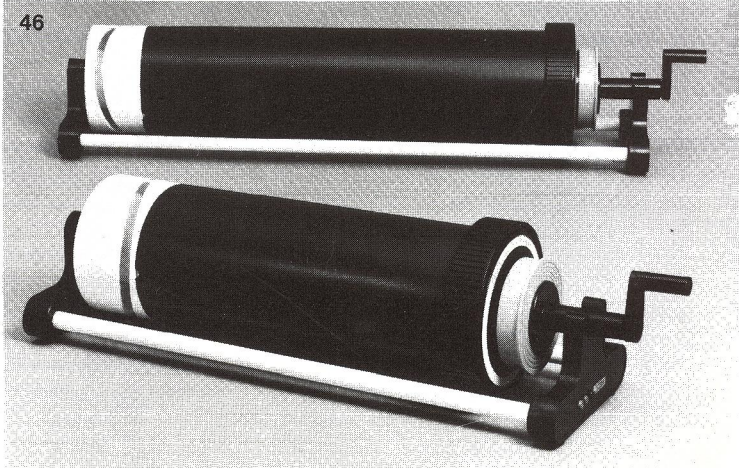
43

45

46

Et stativ, der kan gå i spagat

Braun computerflash F 900

Braun's største computer har ledetal 44 ved 18 DIN. Ved gode lysforhold afkortes glimtets så meget, at akkumulatørsættet kan holde til 5000 skud. Ventetiden mellem skuddene er 0,2 sek. under gode lysforhold, 3 sekunder når hele lysglimtet skal udnyttes.

Sensoren er en lille løs enhed, der kan sættes i kameraets tilbehørs-ko, mens faklen kan rettes mod loftet, mod en væg eller lignende for at give indirekte lys. (Se billede 41).

Faklen kan drejes i alle retninger. Når reflektoren drejes for at kaste lyset mod loftet, kommer der alligevel gennem et filter noget direkte lys på de personer, der fotograferes.

Man kan vælge blænden (og dermed også rækkevidden) ved at stille computerflashen på blænde 4 eller 8 eller 16 ved 18 DIN.

Der er omskiftning mellem normal og vidvinkellys. En kontrollampe angiver, om lysglimtet er blevet afkortet af automatikken, så man altid kan se, om man er inden for automatikkens rækkevidde.

Små drejelige Mecablitz'er

Mecablitz laver en lille computerflash 34 BCT 1, der kan bruges i fire stillinger på kameraet. (Se billede 42). Sagen er, at denne flash på to måder kan sættes i blitzskoen, og at den ene halvdel kan drejes i alle retninger.

Mini blitzterning

Philips har fundet på at gøre blitzterningerne et godt stykke mindre, så de passer mere i stil med pocket-kameraer. (Se billede 43).

Lysmængden i de nye terninger er

lige så stor som i de nuværende.

Forstørrelsesobjektiver

Zeiss har mærkelig nok ikke lavet forstørrelsesoptik. Nu kommer der 4 typer:

for 24 x 36 mm en 4-linset S-Tessar 3,5/50 mm og en 6-linset S-Planar 3,5/40 mm; for 6 x 6 formatet en S-Tessar 4,5/75 mm og en S-Orthometar 5,6/65 mm.

S-Planar og S-Orthometar har lidt kortere brændvidde i forhold til negativstørrelsen. De virker altså lidt som vidvinkeloptik.

Schneider laver vidvinkeloptik, så man kan forstørre 6 x 6 negativer med en 60 mm Componon og tilsvarende 6 x 9 negativer med en 80 mm. Disse nye objektiver hedder W. A. Componon (billede 44).

Minolta laver nu også forstørrelsesoptik (billede 45). Der er tre brændvidder. En 5,6/80 mm, en 2,8/50 mm og en 2,8/30 mm. Denne sidste bruges til halvformat 18 x 24 mm og pocket-formatet.

Rodenstock laver nu Rodagon optik i brændvidderne 28 og 35 mm, begge med lysstyrke 4.

Mørkekammertilbehør

Paterson har fundet på, at sætte håndsving på fremkaldemaskinerne til farvepapirbilleder. (Se billede 46).

Philips laver et elektronisk slukur med tider fra 0,1 sek. til 100 sekunder. (Billede 47).

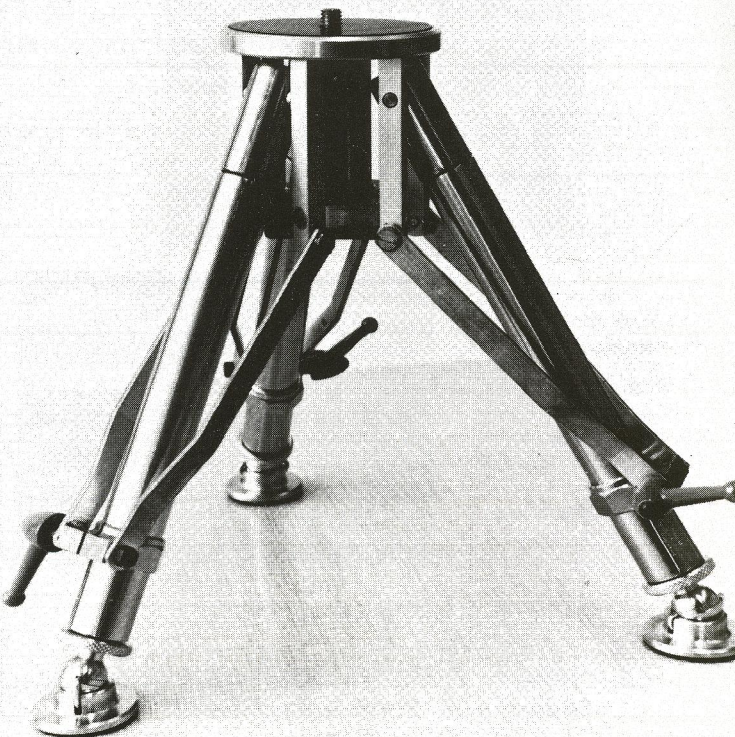
Stativer

Velbon har et stativ, der kan gå i spagat, så kameraet kommer kun cirka 10 cm over jorden. Man kan altså selv justere kamerahøjden og det er meget nødvendigt ved fotografering af planter og blomster. (Billede 48).

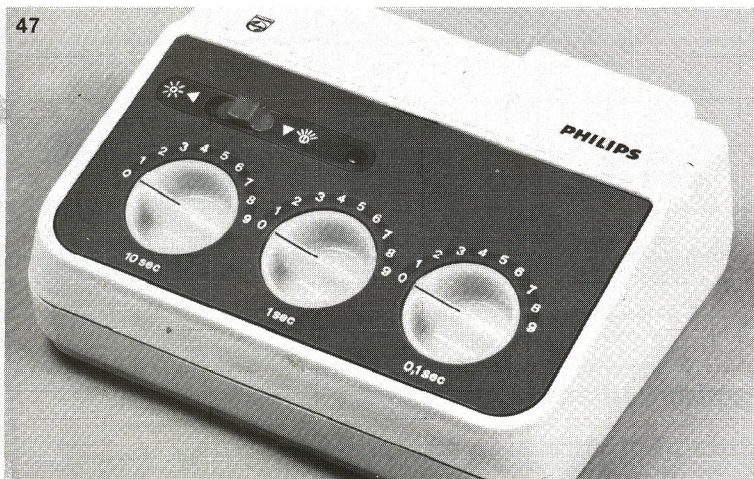
48

49

47

◀ Photokina:

Foba laver til det samme formål et lille stativ, der kan vrides i alle retninger. Det kan komme ned til højder på 10 cm.

Mini-universalstativet, som Foba kalder det, kan ændres og ombygges i det uendelige. F.eks. kan gumribenene udskiftes med sugekopper. Der kan også i et snuptag skrues længere ben på.

Med de korte ben, der ses på billede 49, vejer stativet 3,5 kg.

De specielle panoramahoveder, som man har lavet til videokameraer, kommer nu også i mindre størrelser til amatørbrug. Linhof (billede 50) og Gitzo har efterhånden et udvalg af størrelser.

Denne type, der er lejret i begge sider, er meget fin for lange, tunge teleobjektiver.

Nærindstilling til Kodak Instamatic

Nærindstillingssettet (billede 51) er et lille stativ, der holder kameraet på den rigtige afstand og som præcis angiver, hvad der kommer med.

Stativet indeholder en forsatslinse, der tilsammen med kameraobjektivet »ser« et areal på 72 x 72 mm. Man kan altså gå ret tæt på små ting.

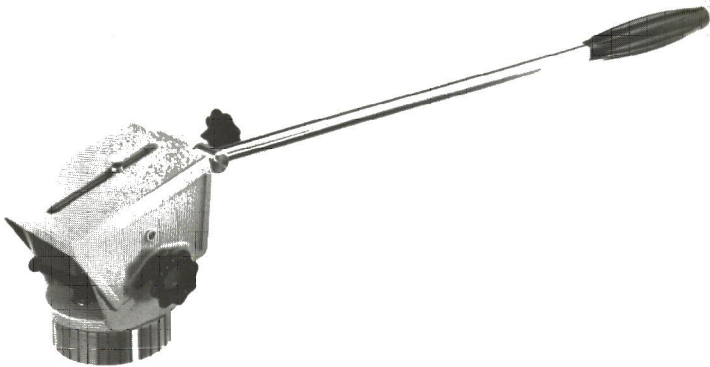
Indendørs kan man bruge en blitzterning, hvoraf lyset på sindrig vis bliver spejlet og spredt på motivet.

Nikon mellemringsæt

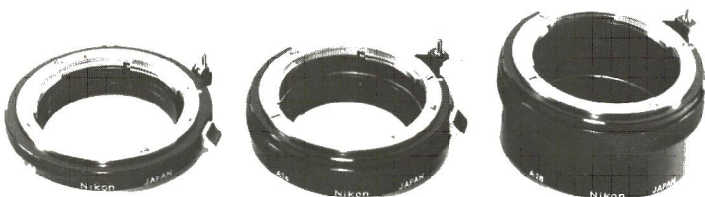
De tre nye Nikon-mellemringe på 8, 14 og 27,5 mm har noget nyt: blændekloen til at overføre blændesimulatoren. (Billede 52).

50

52

Mere photokina side 54.

Photokina:

Nye pocket-kameraer

Canon 110-ED er det eneste lommekamera med et objektiv med lysstyrke 2. (Se billede 53).

Automatikken virker sådan, at man selv vælger en blænde og at fotocellen styrer lukkertiden, fra 1/500 til 8 hele sek.

Afstandsindstilling med symboler og metertal. Canon 110-ED vejer 300 gram.

Agfa-Gevaert udvider lommekameraserien med 3 styks, model 1000, 5000 og 6000. Model 1000 har et 3-linset objektiv med lysstyrke 9,5. Lukkertiden er fast på 1/100 sek., undtagen ved blitz, hvor lukke-

ren giver 1/50.

Model 5000 og 6000 har automatik med et rødt eller grønt signal i søgeren. Elektronikken styrer både tid og blænde. Korteste lukkertid er 1/1000 sek. Ved blitzoptagelser er blænden koblet med afstandsindstillingen, så lyset altid bliver korrekt.

Som tilbehør findes der en smart lille elektronflash (billede 54) der rækker til 5 meters afstand. Et andet tilbehør er et nærindstillingsæt, der består af forsatslinse og søgerforsats i ét. (Billede 55).

Mere photokina side 56.

53

54

55

